



List izlazi tjedno. Godišnja pretplata
30 Din. Za inozemstvo 60 — Oglasi po
naročitoj tarifi.

GOD. VI

BROJ 30

ŠIBENIK, 28 srpnja 1935

Rukopisi se ne vraćaju — Adresa ured-
ništva i uprave: ŠIBENIK pp. 17.

Mlade Mise

U tudini smo. I bićemo sve dok budemo gazili po ovoj zemlji, hranili se njezinim plodovima i gasili žeđu s njezinim izvor-voda. U tudini smo i putujemo u domovinu, u kojoj nas, od vječnosti, čeka dobri i neizmjereno savršeni Otac.

Između djece i oca postoje veze koje ih spajaju u nježnosti i ljubavi. Te su veze čvrste i srdajne. Ali nijedne veze nisu tako čvrste, nikakovi odnošaji tako srdajni kao što su veze i odnošaji između nas, zemaljske djece, i nebeskog Oca.

Bog je nad nama, oko nas i u nama.

Sve je to bila istina i prije Kristova dolaska na zemlju. I onda, u Starom Zavjetu, Bog je proživio svako biće; živo i neživo. Ali Bog Novoga Zavjeta je kudikamo bliži čovjeku! Ta blizina je usredotočena u čudesnoj Žrtvi koju zovemo sv. Misom.

Svaki dan, od zore do mraka i od mraka do zore, prikazuje se neizmjernom Veličanstvu čista i neoskvrnjena Žrtva. Jer dok je u Americi noć, kod nas je dan; a kad se nad našim morem i planinama razvijaju krila noći, dotle u dalekoj Australiji svijetli žarko sunčano oko i mjeri nedogledne prašume i široka obzora.

Oko 350.000 je posvećenih osoba na svijetu koje mogu pretvarati kruh u Kristovo Tijelo i vino u predragocjenu Krv. 350 000 je svećenika! — Zato u svakom času, dana i noći, lebdi u zraku po koji zlatni kalež i bjelasa se posvećena Hostija.

Ovih dana će se povećati broj Kristovih apostola. Povećaću se svećenička četa. Po svim biskupijama čitavog katoličkog svijeta biskupi će polagati ruke na mlade bogoslove, zazivati sv. Duha i zaređivati ih za svećenike. Tako će se umnožiti i novozavjetne Žrtve.

Naši ovogodišnji mladomisnici su već posvećeni. Prošle nedjelje su sišli nad njihove glave duhovski darovi i ruke su im bile pomazane svetim uljem. A ove i dojučeršnje nedjelje zapjevaće prvi svoj „Slava“ i „Vjerujem“; prikazaće, po prvi put, sv. Misu.

Djelotvorna ljubav prema bližnjemu

Krumpir do krumpira

Teško je biti bolestan, ali ništa nije lakše biti gladan. Glad je današnja opasna bolest. Jedna od naopasnijih. I tamo gdje mi mislimo da je nema, ona hara i suhim željeznim klijestima štira za želudac.

Poljska je slovenska zemlja. Zato nas mora više zanimati što se događa u njoj nego u kakvoj Americi ili Australiji. — I, eto, baš u toj bratskoj slavenskoj zemlji mnogi gladuju. Ne posvuda, ali u mnogim krajevima.

Zašto su toliki gladni? Možda zato što je zemlja škrti i neplodna? Sto na svijetu živi previše ljudi? Ne, ne to! Zemlja rađa toliko plodova da ih današnja milijarda ljudi, kad bi i htjela, ne bi mogla pojesti. Glavni i temeljni razlog bijede je u strašnoj istini: da je čovjek postao čovjeku vuk, a ne brat!

Onu Kristovu velepjesmu o ljubavi prema bližnjemu malo ko više pjeva! — Ipak je neki pjevaju. Pa i u onim krajevima Poljske koji se bore s gladu.

Mladi kapelani su, naime, počeli tamo osnivati nove bratovštine. Zovu ih: Krumpirove bratovštine. Članovi tih bratovština su samo djeca. Svaki član „Krumpirove bratovštine“ mora anevno obači petnaest kuća i u svakoj kući isprošiti za siromahe jedan krumpir.

Katoličke pobjede

Svjedoči istine

Mi vjerujemo, ali ne slijepo, bez razloga. Naša vjera je razumna. Temelji se na jakim, nepobitnim dokazima. Za njezinu istinitost svjedoče mnogobrojne čete najumnijih i najodabranijih duhova. Osobito se mi ka-

Uvijek se čovjek klanjao Božanstvu, molio Mu se i prinio Mu žrtve. Nu što su sve te molitve i žrtvovanja prema čistoj Žrtvi, u kojoj se sam Krist prikazuje Bogu Ocu?!

Sveta Misa je ni što tako veliko da je mi ne shvaćamo. Izvor je bezbrojnih milosti. Ognjište je požrtvovne i junačke ljubavi. Središte je vjere!

Može li nam biti ko bliži nego li je Krist pod neznatnim priklikama kruha koje počivaju na čistom, bijelom tjelesniku za vrijeme sv. Mise? Može li biti što ljepše i bolje, što više i dublje nego li je žrtvovanje Božje za nas, slabe i grešne ljude?

Sveta Misa je divno Otajstvo. Čudo nad čudesima.

To je njihova dužnost koju marljivo izvršuju. Ganutljivo je gledati te male apostole ljubavi kako se, izjutra, s vrećicom u ruci, upućuju iz kuće i putuju od vrata do vrata. Pred svakom kućom vrećica im postaje teža, jer u nju kapne po koji novi krumpir, namijenjen za prazne želuca siromaha. Kad dijete obači 15 kuća, vraća se prema crkvi. Tamo, u sakristiji, kao u nekakvom karitativnom skladištu, odlaže svoj teret: sakupljene krumpire.

Na koncu dođe svećenik s popisom najpotrebnijih siromaha. Dođe, i kao vrhovni zapovjednik naređuje kome i gdje se ima što odnijeti.

Tako se svaki dan sakristija puni i ispražnjuje...

Doduše, s tim nije riješeno bijedno stanje onih mnogobrojnih siromaha. Ali, dok ih okrutnost ljudska lišava onoga što je najnužnije za život, kršćanska ljubav se ponizuje, ide od jednih do drugih kućnih vratiju i sku-lja krumpir do krumpira da ih spasi iz ždrijela očite smrti.

To nije sve, ali je ipak mnogo. Kažu: Ne treba nam ništa drugo osim pravde. Da, ali nema pravde gdje nema ljubavi. Pravda se bez ljubavi može izroditi samo u okrutnost.

Irlac

tolici možemo ponositi slavnim i uglednim obraćenicima iz svih vjera. K nama dolaze i Židovi, i muslimani, i protestanti, i pagani.

Evu nekoliko obraćenika na katoličku vjeru iz najnovijeg vremena: — Iz protestantizma prešao je

na katoličku vjeru njemački pjesnik Benno pl. Mechow.

Engleski viceadmiral John Knowles im Trurm, zapovjednik prve eskadre krstarica sredozemne mornarice, prešao je iz anglikanske u katoličku Crkvu.

— Poznata njemačka židovka dr. Edita Stein postala je katolikinja i stupila u karmelićanski samostan.

— U Indiji se obratio na katoličku vjeru ugledni protestantski misionar Josip Lutschmaya.

— U Indokini se obratiše tri odlične poganke: kćerka guvernera Haj Dong, kćerka mandarina Tach-Ha i kćerka kneza Rone Mon.

Divna je naša Crkva u svojim obraćenicima!

Dvije prijateljice

Stare su to prijateljice. Starije od ljudskog pametara. Jednoj je ime: Vjera — a drugoj: Znanost.

Nijedne posestrime se tako ne slažu kao prava vjera i prava znanost. O tome nam najbolje svjedoči povijest. Ona nam govori kako je katolička Crkva, već od svog početka, uvijek na svom krilu mazila, njegovala i unapređivala znanost.

Jedino se katolička Crkva može ponositi da je ona bila prva koja je osnivala pučke, srednje i visoke škole. Da je to tako, govori nam i Manila, glavni grad Filipinskog otočja, u kojoj se ove godinje slavi 200 godišnjica osnutka pravnog fakulteta na tamošnjem katoličkom sveučilištu. — Na tom sveučilištu su profesori oči dominikanci. Ima sve fakultete, a pohada ih nekoliko hiljada studenata.

Zadnji broj „Katolika“ nije izašao radi razloga za koje nije odgovorno ni uredništvo ni uprava lista.

Naš vjerni katolički narod sve to zna. Shvaća veličinu i neizmjernost novozavjetne Žrtve. Zato on nijedno slavlje tako svečano ne slavi kao slavlje Mlade Mise.

Kad mladi svećenik, po prvi put, u svom rodnom selu prikazuje sv. Misu, čitavo selo je u svečanom raspoloženju. Svi se dižu na noge, postavljaju slavoluke, kite prozore i ulice. Nikad se sela ne osjećaju tako ujedinjena mislju i srcem kao prigodom svečanosti mladih Misa.

Pjeva se i na krštenju, i na krizmi, i na vjenčanju, ali nikad kao na mladoj misi. Veselo bruje zvona i na Božić, i na Uskrs, i na dan seoskog zaštitnika, ali nikada tako kao u času, kad se

mladomisnik upućuje iz rodne kuće prema seoskoj crkvi i oltaru.

Mlada Misa je veliki blagdan čitavog sela. Slavlje svih kršćanskih duša.

Zar to ne govori jasno o dubokoj odanosti našeg narodnog bića prema svećeniku? O velikom poštovanju prema tajni sve-te Mise?

Imamo 15 mladomisnika. Znam da će se s njima radovati njihovi roditelji i rodna sela, ali i mi ostali moramo biti dionici njihovog veselja, jer Crkva dobiva nove svećenike, a naša biskupija nove radnike za vjeru i prosvjetu.

Slava na visini Bogu, našim mladomisnicima blagoslov, a nama, po njima, u Bogu, savršeni mir.

Ig.

Nedjeljno evanđelje

s poukom

VII nedjelja po Duhovima

EVANĐELJE SV. MATEJA (7, 15-21). U ono vrijeme reče Isus učenicima svojim: Čuvajte se od krivih proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčijem, a unutra su vuci grabežljivi: Po plodovima njihovim poznat ćete ih. Zar se bere s trnja grožđe, ili s drače smokve? Tako svako stablo dobro dobre plodove rađa, a zlo stablo zle plodove rađa. Ne može stablo dobro zle plodove rađati, ni stablo zlo dobre plodove rađati. Svako stablo, koje ne rađa dobra ploda, posjeći će se, i u oganj baciti. Dakle po plodovima njihovim poznat ćete ih. Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u kraljevstvo nebesko, nego koji čini volju Oca mog, koji je na nebesima, on će ući u kraljevstvo nebesko.

POUKA

Nisu svi dobri, ali nisu svi ni zli. Uvijek je bilo vukova i jaganjaca. Doduše, malo će ko sam o sebi reći da je vuk. Većinom se ljudi, iako su u duši vukovi, prikazuju prema vani kao poštenu, neđužni i plemeniti. Oblače se u ovčje odijelo, samo da lakše zavodu jaganjce i da ih nezasićenim zubima proždru.

Krist je sve to znao. Znao je da su dobri i plemeniti ljudi redovito dobronamjerni i naivni. Oni misle da su i drugi poštenu kao što su oni sami, pa teško prepoznaju vukove u ovčjoj koži. Zato ih je Krist već unaprijed upozorio po čemu će ih prepoznati.

Rekao im je: Ako vas zavarava vanjšina, prijazne riječi i izvještačena blagost, još preostaje nešto po čemu ćete upoznati vukove u ovčjoj koži. To su njihova djela! Ako su njihova djela zla, onda budite sigurni da su vukovi a ne jaganjci.

Naći ćete na ljude koji sami o sebi tvrde da su dobri. Ne samo dobri ljudi, nego i vjernici. Međutim u daljnjem razgovoru čujete od njih i ovakove besmislene tvrdnje: Vjera je samo za neuki svijet, za ukroćivanje nižeg naroda, a ne za nas koji znamo misliti svojom glavom i razlikovati dobro od zla. — Ili: Svaka je vjera jednako dobra. Ta jedan je Bog i jedna je vjera!

Koji tako govore obično su vuci grabežljivi. Da ih ne sudite samo po riječima, ispitajte njihova djela i uvjericete se da su zla. A zlo drvo zle rodove rađa.

Sad se više ne možemo tako lako prevariti, jer Krist nam je rekao: Po rodovima njihovim poznaćete ih. I kad ih upoznamo, čuvajmo ih se, jer su to vukovi koji nas žele proždrijeti.

Podlistak

Lijepa naša domovina

Kaže se da je sramota biti tudinac u svojoj domovini. Mnogi se daju opravdati od ove optužbe, uvaživši položaj njihovog zvanja, osjetljivu današnju krizu ili koji drugi ravnopravni razlog. Međutim: mene je zapala sreća da se lično upoznam s našim opjevanim krajevima.

Ne treba biti pjesnički „nastrojen“ — kao što nije ni pisac ovih redaka — da se može uočiti osebujna ljepota naše domovine! Sama priroda sa svojim zelenim gorama, ravnim dolinama, plovnim rijekama, talasanjem žitorodnih poljana i širokim morem napaja motrioca upravo do opojnosti. — Jer ne znam čemu bih se više divio: ili onoj gustoj povorci jelovih i bukovih šuma, ili vrljetnim gorskim planinama, živim gorskim potocima i jezerima, ili beskrajnoj morskoj pučini.

Puni udivljenja pratili smo dostojanstveni plov rijeka, natapajući oko sebe rodna polja; već izdaljega prislušivali smo srebrnastim glasovima bistrog potocića, napokon nijesmo se mogli oteći čaru nad veličanstvenom pojavom Plitvičkih jezera — „Njim dorusla nema kista niti pera.“ Htjeti opisati sve užitke i dojmove, koji ispu-

Djela su važnija od riječi. Zato za nas ne znače ništa oni koji puno mole, a čine zlo. Molitva bez dobrih djela je uzaludna i licemjerna. Uzaludna je, jer samo onaj koji čini volju Oca nebeskoga ulazi u kraljevstvo nebesko; licemjerna, jer zlom čovjeku ni misao, ni duša ne odgovara riječima koje izgovara.

Mnogo je pred Bogom savršeniji onaj koji malo moli a izvršuje mnogo dobrih djela, nego čovjek koji puno

moli, a čini malo dobra. Razumljivo je da je najbolji onaj koji uvijek s molitvom povezuje i dobra djela. Na taj način možemo bez prestanka moliti i dobro raditi. A za to nas je Bog i stvorio!

Drugima je lako prigovarati i osuđivati ih. A kakvi smo mi? Da nismo zlo drvo? U tom slučaju znamo da će se svako drvo koje ne rađa dobra roda isjeći i u oganj baciti.

Na podnožju žrtvenika

Mojim predragim mladomisnicima 1935

Pristupio bih žrtveniku Tvome,
Al noga dršće taknuv mramor bijeli:
Koracala je blatnom po treniku,
Povratću se, prosti, Bože veli.

Pristupio bih, al Te Janjca gledam
U snježnom rinu, Djevičinog Sina,
Pa ruka trepti, taknuti se predam
Neokaljanog crvak iz nizina.

Pristupio bih, al Ti bljesak zjene
Zablješćio me, Bože trikrat sveti.
Promatrat ne smje sinak smrtno sjene,
Što Seraf sjajni ne smje okom zreti.

Nu Ti me zoveš, slatkom vučes silom
Na Sinaj sveti, knjige da iz Tvoje
Tvoj Zakon čitam, pa ga rodu milom
Naviještat hrlim, Višnjeg da se boje.

Pristupiću Ti, k sebi me primakni,
Operi blatna, kao Petra što si,
Ko izaju mi žarom usne takni,
Ko Arona me balzomom orosi.

Pristupiću Ti, da u plamu jednom
Ko žrtva s Tobom gorim u sve dane;
Da Otac smiren: domu, svijetu bijednom
Milostij rijekom sve natopi strane.

Pristupiću Ti, Tvog da pijem blista;
Pa kad Ti puku kliknem: Gospod s vama! —
Ne vide mene, već u meni Krista,
Da obaspu Te slavom posred hrama.

O. PETAR PERICA D. I.

Na braniku

Kristova građevina

Mnogo je kršćanskih crkava. Među njih se ubrajaju i pravoslavna, i protestantska, i anglikanska crkva i tolike druge manje vjerske sljedbe.

Svakom, na prvi mah, može biti jasno da sve kršćanske crkve ne mogu biti Kristove. Ta svaka crkva naučava različite vjerske dogme, a Krist je propovijedao samo jednu istinu. I kao što je jedna istina, tako može biti i samo jedna istinita Kristova Crkva.

Odmah ćemo reći: *Katolička Crkva je prava i istinita.* Zašto? Jer sama ona, od svih kršćanskih crkava, ima ona četiri znaka po kojima se razpoznaje prava Crkva; samo je ona: jedna, sveta, opća i apostolska.

Katolička Crkva je jedna. Nigdje ne vidimo takvo jedinstvo vjere i čudoređa, bogoslužja i uprave kao u njoj. Što naučava svećenik u našem najzabitnijem zagorskom selu, to uči i bi-

njaju dušu u tim časovima, naličilo bi tepanju nevještog djeteta.

Sve različenosti ljeta i zime, ranog proljeća i kasne jeseni, kako nas ugodno iznenaduju! Sjeverniji i šumom obrasli krajevi, kad zapadne snijeg, imadu neku nenatkriljivu tajinstvenu moć da u nama pobuđuju najugodnija čuvstva i osjećaje. Primorski pak krajevi imadu svoju dražest u ljetno doba — uz veličajnost sinjega mora.

„Oj more duboko, sva moja radosti...“ prati nas glas pjevača uzduž Hrvatskoga Primorja i dalmatinskih ostrva. S kraja na kraj povezuju se ribarski otoci i morski grebeni — kao prirodno ratno brodovlje — te čuvaju mrtvu stražu. Tu na žalu iskršava pred našim očima davna prošlost „Zvonimirove lade“...!

Moramo se zadovoljiti ovako letimičnim pogledom uzduž Hrvatskoga Zagorja, ravne Slavonije i ubavog Srijema, ponosne Bosne i junačke Hercegovine, vilinskih Gorskih Kotara, Hrvatskog Primorja, hajdučke Like i kršne Dalmacije. — „Tuj po gorah i dolinah, preko devet pokrajina!...“ koje okružuje divan prirodan okvir, satkan od bisernih vodenih kapljica Save, Drave, Dunava i Drine — te morskih koralja plavog Jadrana.

„Zdravo da si domovino mila,
Moja majko, zdravo, zdravo bila,

Prođoh svijeta na sve četir strane
Svi su ljepi u svojem urešu
Svi su ljepi, ali svi skupa nijesu
Što si, majko, meni samo ti!“

(P. Preradović)

Zlato imade uz sjaj ljepote i drugo svojstvo: skupoću, bogatstvo. Tako i naše šume, polja i more imadu, uz svoju raskošnu ljepotu, i neiscrpljivo vrelu bogatstva. Timarenje domaće stoke i peradi, gojenje pčelarstva i voćarstva, pa rudno blago i rasijana divljač — predstavljaju u našoj privredi ogroman kapital.

A zašto onda ovolika kriza? Ta i vrapci je osjećaju, bar u pasivnim krajevima! U koliko se osjeća kriza, nije krivnjom zemlje, nego niska cijena i nerazumno poslijeratno gospodanje odozdo a loša uprava odozgo.

Danas se u svijetu vodi borba pod lozinkom: Amerika Amerikancima, Azija Azijcima... Kad bi se radna iseljenička snaga stavila u pogon na domaćem tlu, imali bismo Ameriku kod kuće! Nego siromašniji i manje upućeni svijet bježi, u najnovije doba, i u Francusku i Belgiju, a na njihovo mjesto dolaze, dalekovidniji, isti Francuzi, Italijani... i na „pošten“ način obožavaju se na naš račun. (Dovoljno je spomenuti razna rudokopna poduzeća).

Trebalo bi više samosvijesti kod nas Hrvata, da upoznamo i zavolimo našu lijepu i bogatu domovinu:

skup kakvog velegrada i papa iz Vatikana. Što vjerujemo i kako mislimo u Dalmaciji, tako vjeruju i mole katolici čitavog svijeta. I oni u Africi, i oni u Americi; u Aziji kao i u Australiji. — U katoličkoj Crkvi je i jedna, uprava. Samo jedan je vrhovni poglavar, nasljednik apostola Petra i namjesnik Kristov, sv. Otac papa. Njemu su podređeni svi biskupi, svi svećenici i svi vjernici. Tu je naše najviše jedinstvo i najjača moć.

I sveta je naša Crkva. Ona odgađe čete djevica, mučenika i svetaca. Svake godine zasine jarkim svijetlom koja izvanredna svetačka pojava. Osnivaju se nove družbe redovnika i redovnica koje se neprestano mole Bogu i žrtvuju za bližnjega po sirotištima, popravilištima, bolnicama... Veselja do žrtve, ustrajnosti u dobroti katolički vjernici dobivaju u čestom primanju sv. Sakramenata, osobito presvete Euharistije. Svega toga kod drugih kršćanskih crkava uopće nema ili u veoma maloj mjeri.

Svetost naše Crkve dokazuju i mnoga posvećena mjesta, kao što je: Lurd, u kojima očito i jasno progovara svemogućnost Božja. S takvim izvanrednim pojavama druge se Crkve ne mogu podičiti.

Isus je osnovao Crkvu za sve narode, za sve ljude. I toj njegovoj namjeri navise odgovara katolička Crkva. Ona je najbrojnija, najjača, najopćinitija. Dok se anglikalizam većinom ograničuje na Englesku, a protestantizam na germansku rasu; dok je pravoslavlje razdijeljeno na samostalne, neovisne i narodne crkve, dotle katolicizam prelazi sve plemenske i narodne međe, i svojom općenitošću ujedinjuje Slavene, Romane, Germane, bijelce, crnce, žuto i crvenokožce.

Napokon je katolička Crkva i apostolska. Sačuvala je potpunu i čistu nauku prvih apostola. Sačuvala je ona nauku koju je propovijedao Krist, koju su zapisali Evanđelisi i za koju su umirali prvi i posljednji mučenici. U toj nauci nije dokinula nijednu vjersku istinu, niti je koju novu uvela. Ako pozna druge kršćanske crkve, zna da se je u njima štošta zaboravilo, preinačilo i pokvarilo.

Još je jedan razlog za apostolstvo katoličke Crkve. U njoj je, od početka do danas, sačuvan neprekinuti niz apostolskih prvaka i nezabludivih kormirala u osobama rimskih papa. Šta je bio sveti Petar između prvih apostola, to je danas Papa za bispupe i svećenike: Prvak, vođa i upravnik!

Iz svega ovoga možemo izvući samo jedan zaključak: *Jedino je katolička Crkva istinita. Samo je ona prava, nepokvarena građevina koja je proizšla iz Kristovih ruku.*

Defensor

„Zemljo naša, zemljo mila,
Slavna majko, roda slavna,

Po ravnica i po gorah,
Preko šuma zelenica,
Ti se steraš divnim sagom
Ti se kitiš svakim blagom.“

(P. Preradović)

Bog je stvorio čitav svijet, pa i našu domovinu. I mi koji ljubimo Boga, zar da ne ljubimo djelo Njegovih ruku?! — Tim više što je zaista lijepo i krasno ovo naše hrvatsko tlo po kojem koracamo.

g. f.

Pred tabernakulom

Mladomisnicima
šibenske biskuplje

Ti, Emanuel višnji - - -

Bože, Kralju kraljevstva vječnoga.
Ja i ovo kandilo što je pred Tobom
jednakom gorimo željom
da služimo Tebi.

Abel je prinio žrtvu - prvence svoje-
u kadu tamjana i ruju jutarnje zore.
učini da i moj Prinos bude dostojan Tebe!

RAJKO VALERIJEV

Po državi

POLITICKO STANJE. Ovih dana se najviše govori o namjeama bivše Jevtićeve vlade koja je bila već izdala naredbu da se pohapse i interniraju u nekom malom bosanskom selu svi videjniji i uplivniji ljudi iz opozicije. Ali prije nego je do toga došlo, Jevtiću je bila istrgnuta iz ruku batina i ključevi tamnina. — Narodni poslanici su se u većini priklonili vladi g. Stojadinovića i tako se iznevjerili g. Jevtiću koga su do jučer proglašavali spasiteljem domovine. — Izabrani su članovi za razne skupštinske odbore. Prigodom tog izbora glasovalo se tajno. Tako su poslanici dozvolili sebi ono što ne htjedose dozvoliti narodu, jer da je, tobože, javno glasanje „u skladu sa višekom čudi ujedinstvenog naroda“. — Ministar financija zatražio je od narodne skupštine odobrenje dvanaestina, to jest proračuna za pojedine mjesec: od kolovoza 1935 do travnja 1936. Proračun za osam mjeseci iznosio bi 6.780, 833.865 dinara. — Predviđa se da će se 1. rujna ov. g. ustanoviti novo ministarstvo pošta, telegrafa i telefona, a ministarstvo za tjelesni uzgoj imalo bi se ukinuti.

UNISTAVANJE RIBE. Pomorska vlast u Šibeniku izdala je novu naredbu s kojom se strogo zabranjuje tamanjenje ribe dinamitom.

PONISTENE NOVČANICE. S danom 18. ovog mjeseca povučene su iz prometa novčanice od 10 dinara koje je izdala Narodna banka Kraljevine S. H. S. (amerikanske) i novčanice od 5 dinara, izdanje Narodne banke kraljevine Srbije. Tako su te novčanice prestale biti zakonsko sredstvo plaćanja.

PUTUJE U AMERIKU. Naš poznati dalmatinski franjevac-trećoredac o. Ante Nižić opšta se ovih dana s Dalmacijom, jer će doskora otputovati u Ameriku, u misije.

60 GODISNJICA MATURE. Preuz. zagrebački nadbiskup dr. A. Bauer proslavio je u Zagrebu, skupa s desetericom svojih drugova, šesdesetu godišnjicu gimnazijske mature. Nadbiskup je za sve, pokojne profesore i drugove čitao sv. Misu u crkvi sv. Katarine.

VOĆE U ZAGREBU. Prama podacima Tržnog nadzorništva Zagreb je pojeo u jednom od prošlih tjedana 35.000 kg. voća. I to: 15.720 kg. trešanja, 3.240 kg. višanja, 3.200 kg. krušaka, 2.300 kg. jagoda, 10.400 kg. kajsija, 315 kg. bresaka i 78 kg. jabuka.

MASNE PLACE. U Osijeku na Okružnom sudu se još vodi rasprava radi t. z. „našičke afere“. Pred sudom odgovara preko sto osoba koji su optuženi radi raznih „poslova“ na štetu države. Ustanovilo se da su ti ljudi oštetili državu za oko 100 milijuna dinara. Tako je generalni direktor Našičke primao mjesečnu plaću od 300.000 dinara, drugi ravnatelj 120.000, a više njih po 80.000 i 50.000 dinara mjesečno. — Radnici su, međutim, u tom poduzeću dobivali 15 do 24 dinara na dan!

KATOLIČKA AKCIJA U HVARSKOJ BISKUPIJI. Prošlog mjeseca je preuz. hvarski biskup msgr. Pušić savzao na vijećanje sve dekane svoje biskupije. Na tom vijećanju su, među ostalim, odlučili svim silama poraditi na proširenju rada u Katoličkoj Akciji. Tom prigodom je preuz. biskup javio svom svećenstvu da će se koncem kolovoza održati, za svu biskupiju, euharistijsko-marijanski kongres u Jelsi na otoku Hvaru.

BERBA BUHACA. U splitskom srezu je još prošlih dana završena berba buhaca koji je ove godine, po svojoj kakvoći, mnogo bolji nego prijašnjih godina. Ima ga suhog oko 2.500 kvintala. Cijena mu se kreće od 10—12 dinara.

POZDRAV IZ AMERIKE. Američki Hrvati su prošlog mjeseca održali u Chicagu konferenciju. U jednoj rezoluciji s te konferencije pozdravljaju dra Vladimira Mačeka kao vođu Hrvata.

NOVA PŠENICA. Odbor za utvrđivanje cijena žitaricama odredio je da prosječna cijena ovogodišnje pšenice bude oko 130 dinara.

GRADNJA BANSKE PALACE. U mjesecu kolovoza počete se u Novom Sadu graditi banska palača. Zgrada će stajati 30 milijuna dinara.

IZVOZ SMOKAVA PETROVAČA. Ove godine se uvelike izvažuju iz Dalmacije u unutrašnjost države smokve petrovače. Najviše se izvoze u Zagreb i Ljubljanu. Dnevno do 80 košara i sanduka.

MANJE TURISTA. Austrijska vlada je izdala naredbu da putnici koji putuju u našu državu moraju, osim redovite takse, uplatiti još neke posebne takse. Radi toga ove godine dolazi k nama veoma mali broj Austrijanaca.

Zamišljen nad brojevima

Novine se, redovito, brzo i površno čitaju. Jer kad bi ih netko počeo čitati od početka do konca, nikad kraju. Tako ja mislim, a tako i postupam.

Ipak... ipak... Nisu ni novine tako plitke i prazne kako bi, možda, kogod mislio. Često se u onim sitnim vijestima nalaze velike stvari i velike istine. Zato mi se, katkada, dogodi da čitajući novine stanem i zamislim se... Ovih dana sam se namjerio na brojeve koji mi nisu dozvolili da dalje čitam. Zapleli su mi oči i zamislili me.

Ovako sam čitao:

Utvrđeno je da je u Francuskoj, ovo zadnjih par godina, broj rastavljenih brakova narastao na 20.000. Činjenica je, nažalost, i to da ova pojava ima svoj napredak u povijesti. Tako, dok je u 1885 godini bilo 4000, već god. 1900 naraste taj broj na 8000, a 1913 već je bilo 16.000 rastavljenih brakova. Rat je malo usporio taj ubrzani tempo, ali, kao za naknadu, godine 1920 broj rastavljenih brakova iznosio je 41.000. Danas na svako 17. vjenčanje dolazi po jedna rastava braka. — Ova je pošast u Americi još

Među nama

Kobno stupnjevanje

U gradu sam, ali ne prolazim mnogim ulicama. Redovito se držim samo jednog puta. I njega pregazim više puta na dan. Gorje i dolje.

Isti je moj put, ali nisu ista opazanja. Uvijek vidim nešto novo. Ne samo u izlozima dućana i na modnim ženskim haljinama, nego i u dušama prolaznika.

Skoro svaki dan bih mogao zabilježiti susret s jednom djevojčicom. Redoviti su ti susreti, jer nas isti putevi vode za poslom. Već se dvije godine tako susrećemo. Ona u skromnoj i jednostavnoj haljini, a ja, s bijelim celuloidnim okovratnikom, u dugoj reverendi ili crnom kaputu.

Susretali smo se lani, i susrećemo se ove godine. Ali drukčiji su bili lanjski nego ovogodišnji susreti. Lani mi se svaki put naklonila glavom i prošaptala: Hvaljen Isus. — Na licu i u očima sam joj čitao: To je zaista iskreni i prostodušni pozdrav. Izlazio joj je sa dna srca, pa mi je, zato, bio onako poželjan i simpatičan.

Ove godine više nema toga. Nismo se ni posvadili. Još me ona, i to svaki put, pozdravlja. Samo ti pozdravi više nisu onako prostodušni i simpatični. Pa ni toliko kršćanski. Sada, mjesto: — Hvaljen Isus, čujem, bez ikakve posebne nježnosti — Dobar dan... Klanjam se...

Odakle ta promjena? Zašto me je, onako i neopazice, prestala pozdravljati s: Hvaljen Isus?

Reći ću vam tajnu: Pred godinu

Za crkvenu glazbu

Već dulje vremena radili su crkveni krugovi i svjetovnjaci glazbenici, koji su se posvetili isključivo crkvenoj glazbi, na tome da se osnuje jedan savez za katoličku crkvenu glazbu u našoj državi. Ta centrala imala bi oko sebe okupiti sve koji stoje bilo u kakovoj vezi s liturgičkom ili crkvenom glazbom uopće. U tom savezu imala bi biti organizirana sva produktivna i reproduktivna, vokalna i instrumentalna glazba zapadnog i istočnog obreda, uključivši ovamo i organizirane službu u crkvama latinskog ritusa. Sada, kad je u našim biskupijama u punom jeku proradila Katolička Akcija, smatralo se u mjerodavnim krugovima da je najprikladniji čas da se ova lijepa zamisao provede u djelo. Stoga je 29. pr. mj., za vrijeme II. Euharističkog kongresa u Ljubljani, u ime i sa blagoslovom Predsjedništva Biskupskih konferencija, održan sastanak istaknutih crkvenih glazbenika i predstavnika crkvene glazbenih ustanova iz cijele države, pod predsjedanjem gg. Višoševića i dr. Kimovca, pa je nakon rasprave donesena ova rezolucija:

strašnija, jer tamo broj rastavljenih iznosi do 200.000; dakle na svako 6 vjenčanje po jedna rastava braka!

Kad sam to pročitao, zamislih se. Pred oči mi je iskrsla Francuska koja svakim danom izumire: jer teže više mrtvačkih ličeva nego kolijevki. Gledao sam razrušene domove, ugasla ognjišta, profuškane sreću i izgubljenju nadu... A onda su me misli vodile iz Francuske u naše gradove i sela, i vidjeh da se i mi sve više približavamo Francuzima.

Da: Ne samo gradovi, nego i sela se zaražuju tom pošastu. Ne smijemo se tješiti da su na selima još to rijetki slučajevi. Najteži je početak. Poslije ide sve brže i lakše.

Da nismo već dosad duboko upali u provaliju, moramo zahvaliti Crkvi koja, neumoljivom upornošću, sa propovijedaonica i u ispovijedaonicama, preko knjiga i novina, tvrdi i naučava: „Sto je Bog sastavio, čovjek neka ne rastavlja“.

Ne zamjerite mi da sam se, čitajući novine, zamislio...

— ev.

Po svijetu

BEZ STRANAKA. U Bugarskoj je svojevremeno izšla uredba s kojom se raspuštaju sve političke stranke i društva. To je nešto slično kao što se dogodilo kod nas 1929 godine. Sada je potpisana nova uredba koja pooštruje kazne protiv nezakonitog političkog rada u vezi s raspuštenim političkim strankama i organizacijama.

VELIKA VRUCINA. Prema vremenskim izvještajima iz raznih država može se zaključiti da po čitavoj Evropi plovi ogromni val vrućine koja izgara svo zelenje.

NJEMACKA FLOTA. Saznaje se iz Berlina da će Njemačka za gradnju ratne mornarice utrošiti ove godine približno jednu milijardu maraka. — I još se mnogi, radi socijalne krize, tuže na Boga!

IZ RUSIJE. U Harkovu su ruske vlasti ustrelile inženjera Mališeva koji je u toku od dvije godine ubio 30 mladih žena i djevojčaka. — Moglo se to dogoditi i u kojoj drugoj državi, ali bi nas više začudilo nego kad znamo da se to zbililo u Rusiji.

KITAJSKI AVIJATICARI KOD SV. OCA. Nedavno je sv. Otac primio u posebnu audijenciju 18 mladih kitajskih avijaticara koji su godinu dana pohađali italijansku avijatičarsku školu. U posebnoj spomenici mladi Kitajci su zahvalili papi radi simpatije koje je uvijek pokazivao prema njihovoj kitajskoj domovini, a Papa im je darovao za uspomenu primjerke srebrnog vatikanskog novca.

PARISKI MLADOMISNICI. I Francuska, kao i mnoge druge zemlje, osjeća pomankanje svećenika. U zadnje vrijeme se, međutim, sve više pojavljuju svećenička zvanja. Tako je prošlih dana pariški nadbiskup, kardinal Verdier, u Parizu, u crkvi Notre Dame, zaredio 60 mladih svećenika.

POŽAR U LONDONSKOJ LUCI. Početkom ovog mjeseca je u londonskoj luci izbio strašan požar. Pri gašenju požara poginula su dva vatrogasca. Steta se cijeni na 200.000 funti sterlinga.

PROJEKCIJA AUTOMOBILA. Prama najnovijoj statistici u Sjedinjenim Državama Amerike ima 23.777.854 automobila, u Francuskoj 1.881.885, u Engleskoj 1.783.000; u Jugoslaviji 10.945. Dok u Americi na svakog petog stanovnika dođe jedan automobil, u Jugoslaviji tek na 1270 stanovnika jedan.

ZA DOBA FASIZMA. Potajno se govori da je državni dug Italije za doba fasizma narasao od 93 na 149 milijardi lira.

SASTANAK KATOLIČKIH NOVINARA. Na sastanku katoličkih novinara u Marseille-u bili su zastupani katolički novinari skoro iz svih evropskih država. Na tom sastanku je osnovan i „Medunarodni savez katoličke štampe“.

BEZ VODE. Nisu samo naši otoci ostali bez vode i u Abesiniji, gdje sada živi oko 120 hiljada talijanskih vojnika, voda je veoma rijetka, uz to i nezdruva. Zato se tamo pojavljuju mnoge bolesti tako, da se je već više hiljada talijanskih vojnika moralo povratiti u domovinu.

SEDMAM SESTARA U SAMOSTANU. Seljakinja Brinken u Osnabrücku rodila je i uzgojila 8 kćeri. Sedam od njih je otišlo u samostan, a najmlađa je ostala kod kuće i brine se za majku udovicu. — Tako se sedam brinu za njezinu dušu, a samo jedna za tijelo.

OPCENITOST CRKVE. U lipnju je Papa primio u audijenciju mladomisnike papinskog zavoda za širenje vjere. Bilo ih je 18. Od tih je: 6 Kineza, 5 Indijaca, 2 Novozelanceza, 1 Japanac, 1 Jugoslaven, 3 Austrijanac, 1 Danac, 1 Holanđez, 1 Libanac i 1 Ananit. — Svi narodi i svi jezici su u katoličkoj Crkvi!

U VISINI OD 7700 METARA. Ruska 21 godišnja športska avijatičarka Tamara Katalova iz Lenjingrada već se je sedamnaest puta spustila iz aviona s padobranom. Zdanjput se spustila iz visine od 7700 metara i pristala potpuno zdrava na nekom seljačkom vrtu.

ZA MNOGOBROJNE OBITELJI. Mađarska vlada sprema zakonski prijedlog o oporezovanju, prema kojem bi neženje plaćale 25 posto poreza više nego oćevi obitelji. Bračni parovi bez djece plaćali bi 15 posto poreza od svoga dohotka, a obitelji sa jednim djetetom do 10 posto.

Cecilija" i „Cirilometodski Vjesnik" u Zagrebu, i „Crkveni Glazbenik" u Ljubljani.

U crkveno glazbenim krugovima je zanimanje za ovu veliku korporaciju, u kojoj će se odmah u početku moći okupiti oko 3000 društava i glazbenika sa preko 50.000 organiziranih članova, vrlo veliko.

Naši dopisi

Zlarin

Dne 15 VII imali smo neobičan posjet. Oko 9 sati se doveo motorom naš preuzvišeni biskup s lijepom kiom ovogodišnjih mladomisnika. Dodoše da, prije nego se razidu po našim kršnim mjestima, zajednički iskažu poštovanje i zahvalot s ome prvome i e' o u, blago o' o' j ome msg u. do i Nikoli Truti. Svečane zadušnice, uz asistencu, pjevao je mladomisnik Uglešić. Zatim se je uputila povorka, kojoj su se pridružili mnogi mještani, do groba milog pokojnika. Odriježenje je dao sam preuzvišeni biskup. Prigodno slovo je imao mladomisnik Mate Luketa, u kome je evocirao uspomene iz ranijih gimnazijskih dana, zahvalivši na svim dobrima kojima ih je pokojnik učio riječju i životom. Na koncu je obećao u ime svih kolega da će ići onim putem koji im je on zacrtao — da će biti vjerni Bogu i svome narodu.

Zahvalni smo preuzvišenom biskupu, mladomisnicima i štovateljima našega pokojnika što su nam ovim dirljivim činom pieteta oživjeli uspomene na našeg velikog sina.

U srcima Zlarijana neka je vječna uspomena na ovu dragu dušu! — *Zlarijanina*

Knin

CRKVENO PJEVANJE. U Kninu, već blizu godina dana, postoje dva crkvena zbora: muški pjevački izbor sv. Ante i dječiji zbor.

Muški pjevački zbor sastoji se od 22 pjevača. Na čelu zbora stoji agilni upravitelj O. I. Vuković, kateheta i vikar, a zborom rukovodi dočar poznavalac crkvene muzike dirigent g. I. Kurtović. U početku je upravitelj zbora održao nekoliko časova iz muzičke teorije, jer većinu pjevača sačinjavaju radnici, koji nijesu poznavali ni najosnovnije muzičke teoreme. I tek kasnije, svladavši osnovne i najpotrebnije pojmove muzičke škole, zbor je započeo lakšim djelima crkvene vokalne glazbe, a kasnije, već dobro uvježban i razdijeljen u korove, započeo je pjevanjem mise teže kompozicije od genijalnog auktora crkvenih djela Josipa Grubera.

Vježbom od tri mjeseca zbor je nastupio na Božić 1934 u crkvi za vrijeme velikih funkcija. Ovaj prvi nastup popraćen je od strane građana s toplim simpatijama. — Zbor je, nakon toga odmah započeo s vježbanjem pokorničkog psalma „Miserere“ od Pierre Battistina kojim je nastupio u dane Velike sedmičice i sa „Tantum ergo“ od Hribara gdje se je umjetnički istakao veoma melodičan tenor pjevača A. Kravice u u solo partituri.

Zbor ima već na repertoaru dosta gradiva iz crkvene muzike, pa će uskoro započeti i s gajanjem pjesama svjetovnog karaktera, a osobito onih kroz koje provejava epopeja hrvatske historije.

Zbor je u najnovije vrijeme dobio djetelansku sekciju, koja će uskoro započeti radom.

Zbor ima svoju upravu, kojoj na čelu stoji agilni crkveni pjevač g. K. Ževrnja, kao pretsjednik.

No naša pažnja mora da bude posvećena i mješovitom dječijem zboru, koji pod rukovodjenjem O. I. Vukovića nastupa svake nedjelje i praznika na školskoj misi.

Zbor u pojedinim većim funkcijama nastupa uz pratnju orchestra vojne muzike.

Mi radimo uz devizu „Krist neka pobjeđuje!“ — *Tajnik zbora*

Iž Veli

ZADUŠNICE. I kod nas su bile svečane zadušnice za lipanjske žrtve, kao i po ostalim hrvatskim krajevima. Cvijet iskog naroda, koji je već davno narodno osviješćen, bio je prisutan da oda dužnu poštu onima, koji „vijek živu; jer zgинуše pošteno“. — *Ižanin*

PROSLAVA PATRONA SV. PETRA I PAVLA. Naš crkveni godišnji god prošao je ove godine u najboljem raspoloženju. Iza što smo lani restaurirali nutrašnjost crkve, ove godine smo joj dali novi izvanski izgled, da bar dolično izgleda, unatoč svojoj starosti.

Našu feštu počastio mnogi vanjski gosti, a među drugim i mladi, nadobudni „Križar“ iz Lukorana sa svojom fanfarom, iako improvizirano. Sv. Misu imali smo u trojke, a u večer na Pavlovo, u ičtaonici, akademju s filokazom „Po ljubavi k istini“ i šaljivim komadom „Dvije gluhe“. Sve je prošlo u najboljem štimungu, usprkos ljetnoj sparini i dosadi.

Kalendar

Srpanj

N.	28	7. Ned. po Duhovima
P.	29	Sv. Márta, djevice
U.	30	„Abdon i Senen, muč.“
S.	31	„Ignacije Lojolski“

Kolovoz

Č.	1	Sv. Petar u okovima
P.	2	Porcijunkula
S.	3	Sv. Augustin Kazotić

Sv. Jakov

Jakov, sin Zebedeja i Marije Salome, rodio se u Betsaidi na jezeru Genezaretskomu. Za razliku od Jakova koji je bio biskup u Jerusolimu, nazivamo ga „Stariji“.

Sinovi Zebedejevi — Jakov i Ivan — krpali su mreže u času kad je Isus naučavao u okolici Genezaretskoga jezera. Isus ih pozove da idu za Njim, i oni spremno ostaviše lađu, svog oca i slijede Ga. Ova spremnost kojom ostaviše sve, po svojoj prilici je jedan od glavnih razloga da su, uz Petra, bili više puta jedini pratilci Isusovi i očevici Njegovih velikih čudesa. — Kad je išao u Jairovo dom, da ozdravi mrtvu kćer, poveo je sa sobom samo Petra i braću Zebedejevu. I kad se je preobrazio na Taboru, s Njim su bili samo ova trojica. Isto tako je sa-

mo njih uzeo kad se je smrtno znojio na Maslinskoj gori.

U broju dvanaestorice apostola Zebedejevi sinovi se u Pismu spominju odmah za Petrom i njegovim bratom Andrijom.

Zebedejeve Isus nazivlje „Boauergeres“ — sinovi groma, da označi njihovu vatrenu ćud kloju pokazao je više zgoda. Tako kad stanovnici jednoga samarijskoga sela ne htjedoše primiti Isusa, Jakov i Ivan rekoše: Gospodine, hoćeš li da rečemo, neka o-ganj s ide s neba i neka ih istrlebi, kao što je i Ilija učinio? — Ali Ljubav im odgovara: „Sin čovječji nije došao da duše pogubi nego da ih spasi“.

Jakov primi Duha Svetoga i sijaše riječ Božju po raznim krajevima zemlje. Prema propovijedanju: učio je u Judeji i Samariji, a poslije i u Španiji.

Kad se je povratio u Jerusolim, podigne na nj ruku Herod Agripa, prvi židovski kralj, unuk onoga Heroda koji posiječe glave nevinoj dječici. — Tako Jakov ispi, prvi od apostola, čašu mučeništva, a brat mu Ivan umre posljednji od dvanaestorice. I sjeđoše: jedan s desne, a drugi s lijeve Isusove.

Čim je Isus pozvao Jakova da Ga slijedi odmah je pošao za Njim. Da Jakov nije to odmah učinio, ko zna bi li ga Krist bio više ikada pozvao.

I nas Gospodin zove. Zove k bo-

ljemu životu.

Ne odgadjajmo! Ko zna nije li ovo posljednji poziv što nam ga u-

pravlja.

Život Šibenika

PRIMANJE U SJEMENIŠTE. Roditelji koji ove godine misle svoju djecu poslati u biskupsko dačko sjemenište, neka čim prije pošalju molbu preko svog župskog ureda. Molbe se primaju do konca ovog mjeseca. 31 srpnja je, dakle, zadnji rok.

MLADA MISA. Šibenčanin vlč. don Krešimir Zorić o'pjevao je svoju prvu svetu Misu na dan Gospe od Karmela u crkvi sv. Jakova. Rukovodio ga je gradski župnik preč. don Ivo Bjažić, a propovijedao mu je presv. prepozit don R. Pian. Preko sv. Mise pjevao je „Cecilijski zbor“, pod ravnanjem prof. M. Šipčićev: Kyrie i Gloria od Faista, Credo, Sanctus i Benedictus od Förstera. Nastupili su kao solisti g. Bruno Belamarić, sopran gđica J. Jadronja i alt gđica R. Kužina. Iza Creda su veoma lijepo otpjevali „Evo svećenik“ od Bosiljevca: tenor B. Belamarić i bariton Josip Bumber. — Za stolom na objedu bio je preuz. Biskup s lijepim brojem svećenika, rodbine i drugih uzvanjka koji su mu, u dirljivim nazdravicama, zaželili Božji blagoslov i sreću u novom svećeničkom životu. — Uvečer su mu časte sestre Franjevke sa svojom dječicom priredile intimnu akademiju.

REDENJE U KATEDRALI. Prošle nedjelje je preuz. Biskup podijelio sveti red prezbiteata trinaes o i i vrenih bogoslova; trojicu bogoslova je zaredio za dakone, a petoricu za subdakone. — Obred redanja je započeo u 7 sati, pa je trajao sve do 10. Vjernici, koji su zatezeli sva okolna mjesta, s velikim zanimanjem su, čitavo vrijeme,

pratili ganutljive obrede. Na mladomisničke je glave polagalo ruke 12 svećenika.

U FOND NASEG LISTA darovao je preč. don F. Antunović 20 dinara; preč. don I. Bjažić, mjesto čestitke mladomisnicima don A. Špika i don S. Lovretić, 20; mjesto čestitke presv. Pianu vlč. don S. Meštrović, 20; mjesto čestitke preč. dru I. Eškinji: vlč. gg. Smrčić, Mandić i Meštrović po 20, a vlč. don A. Ruspović 15; vlč. don T. Perina, mjesto čestitke mladomisniku don K. Zorić, 10; mjesto čestitke mladomisnicima: preč. don M. Corić 30 i don F. Grandov 20 dinara.

MILODARI UBOŠKOM DOMU U SVIBNJU 1935. Da počaste uspomenu pok. Ivana Antič: Dr Božidar Slambuk 100; Ivan Zaja 30; Jakov Dragušica 20; Antun Begović 20; Udruženje trgovaca, Šibenik 50; Luka Šarić 20; Obitelj Petrić, zlatar 20; Mate Guloznić 20; Ante Fantulin 20; Luidi Batigelli 20; Poduzete Olivari 30; Salamon Drutter 30; Kečkemet Niko 30; Berger Borić 20; Vice Bujas 10; Nikola Weissenberger 20; Obitelj Josipa Tarle 50; Stipe Sare 50; Grgo Maričić 100; Radoslav Zmikić 20. — Da počaste uspomenu pok. Luce ud. Ungaro: Justo Dellagiovanna 20; Kažimir Pasihi 20.

ODIJELA, POSEBNE JAKETE I HLACE TE DOBRE KOSULJE kupiće najjeftinije u novoj slovenačkoj trgovini F. Krajšek u Šibeniku, Kralja Tomislava ulica (na vrhu stepenica Dobrić). Za proljetnu sezonu veliko sniženje cijena. Zanimljivo dobra roba.

Crkvene vijesti

KATEDRALA SV. JAKOVA. Nedjelja: U 5 1/2 s. župska sv. Misa, u 9 s. tiha sv. Misa, u 11 s. svečana sv. Misa. — Na sv. Jakova, dne 25 ov. mj., biće u 10 s. procesija gradom, u 10 1/2 s. pontifikalna sv. Misa, u 6 s. blagoslov sa Presveim. — 26 ov. mj., na sv. Anu, biće u 10 1/2 s. pjevana sv. Misa, u 11 1/4 sv. Krizma, a u 5 s. pp. otvor rake sv. Kristofora. — 27 ov. mj., na sv. Kristofora, biće u 5 s. pjevane lekcije, od 6 do 9 tihe sv. Mise, u 11 s. pontifikalna sv. Misa, a u 6 s. pp. procesija.

VAROŠKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 5 1/2 s. tiha sv. Misa, u 9 s. pjevana sv. Misa, u 6 1/2 s. pp. blagoslov.

DOLAČKA ŽUPSKA CRKVA: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa,

NOVA CRKVA: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s. pjevana.

CRKVA SV. IVANA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. DUHA: Nedjelja: Sv. Misa u 6 s.

CRKVA SV. NIKOLE: Nedjelja: Sv. Misa u 8 s.

CRKVA SV. NEDJELJICE U CRNICI: Sv. Misa u 6 1/2 s.

CRKVA SV. FRANE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 9 i 10 1/2 s., pjevana u 8 s.; blagoslov u 6 s. pp.

CRKVA SV. LOVRE: Nedjelja: Tihe sv. Mise u 6, 7, 8, i 10 1/2 s., u 9 s. pjevana sv. Misa, u 7 1/2 s. pp. blagoslov.

CRKVA SV. DOMINIKA: Nedjelja: U 6 s. tiha, u 10 s. pjevana sv. Misa,

u 4 s. pp. Rožarij, propovijed (XV Subota-Nedjelja), blagoslov i ljubljenje sv. Moči.

CRKVA SV. LUCE: Nedjelja: Sv. Misa u 7 s., blagoslov u 4 1/2 s. pp.

SJEMENIŠNA CRKVA SV. MARTINA: Nedjelja: Sv. Misa za vanjske u 8 s.

Što drugi pišu

Neznanje i zloba
Zagrebački mjesječnik „Naša Gospa Lurdska“ piše:

„Srpski časopis „Pravoslavlje“ smatrao je potrebnim, da pouči svoje čitaoce o Isusovcima, pa je donio vrlo ružan članak pod naslovom: „Ko su Jezuiti“. Članak vrvi povjesnim rečima, pa se čudimo, kako može netko danas tako pisati: danas, kad je povijest sv. Ignacija tako podrobno proučena ne samo od Isusovaca nego i od stručnih povjesničara. Samo luda zaslijepjenost može tvrditi, da je sv. Ignacije htio u Palestini poći „muhunelancen“; i samo takova zaslijepjenost može prigovarati čudorednim zasadama njegovim. Srpski „historičar“ prišiva sv. Ignaciju Luterove nazore, kad kaže: „Lojola je učio svijet; neka samo vjeruje, a onda Bog će mu oprostiti grijeh, biti kakovi... Glavno je, da čovjek vjeruje, a onda neka griješi, koliko hoće.“ Baš obratno, sv. Ignacije se borio protiv Lutera, koji je pisao Melanchtonu poznate riječi: „Es o peccator et pecca fortiter; sed crede fortius! — Budi griješnik i griješi jako, ali vjeruj jače!“ Zalosno je, kad pravoslavni „historičar“; može pisati o katoličkim redovima takve i sične neistinite!

Zašto iznositi takve krupne neistine o katolicima? Uostalom: u njih mogu samo neznalice povjerovati. — „Pravoslavlje“ je list za pravoslavno svećenstvo.

SUSA U HERCEGOVINI. U čitavoj Hercegovini, kao i kod nas u Dalmaciji, vlada strahovita suša. Radi toga je potpuno propalo žito, krumpir, kukuruz, a i duhan. Sprema se crna zima...

Copper ant piamorna boja garantirana za godinu dana isporobana od iskusnih pomoraca. Svih vrsti suhih i uljenih boja, lakov, firmisa, katrana, blaka, karbolinaja, kistova, kita (stuka), pakla i svih u tu struku spadajućih predmeta najbolje kvalitete uz umjerene cijene i solidnu poslugu.

Reporuča se
VILTOR SOSIĆ
ŠIBENIK
Specijalna trgovina boja i laka.
Trg Stjepana Radića.
Kod crkve Sv. Ivana.